

Publicerad 2013-01-02 13:08 av Elina Vacker

Det där som nästan aldrig händer

En doft av Dig

Din hand är mitt ödes lykta
känner mig famnas in
gungar, sjunker ned

ålar jag och kryper under
smeker darrig hand i möte
som att smita inuti

likt en vindsdörr slår jag
hållen av de täta band
som binder mjuka steg

jag känner vägen åter
trots allt i mörker
och tyst så tyst

en darrande andhämtning
glimma öga tand och bröst
doften ren och kåt

ljudlös på din bädd
min fot träffar lår
smyger mig sakta

sköljer över dina lemmar
kysser dina andetag
och smälter samman

bara kropp mot kropp
människa mot människa
älska och känna sig älskad

Vilar i nuet, seglar iväg
blinker stort, fäster min blick.
Och där, alldeles intill mitt,

ser jag in i mörkrets öga
du ser det jag ännu ser

och vi vet

@

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elina Vacker med Poeter.se id #38005 innehar upphovsrätten